

[Carl Petersen.]

vide, at det slet ikke har været i regeringens tanker.

Der står i lovforslaget, at loven af 28. maj 1952 forlænges, men i denne forbindelse nævnes ikke den ændring, der fandt sted pr. 13. november 1952. Jeg vil derfor gerne vide, om forlængelsen også gælder det da vedtagne 6 øres tilskud. Det fremgår ikke af lovforslaget. Efter min mening burde der have stået: gyldigheden af lov nr. 188 af 28. maj 1952 o. s. v., som denne er ændret ved lov af 13. november 1952, forlænges. Jeg vil gerne have et svar fra den højtærede minister på dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf mente, der var så megen sund fornuft i befolkningen, at den kunne forstå, at nu var det nødvendigt at afvikle tilskudsordningerne. Jeg tror også, der er megen sund fornuft i den danske befolkning, og nu skal det vise sig, hvordan den bruger denne sunde fornuft, om man mener det er klogt at fordyre de vigtige fødemidler, der her er tale om, tilmed når det hævdes, at vi er inde i en periode med prisfald. Hvis prisfaldet på korn kommer så hurtigt, som det ærede medlem troede, vil dette af sig selv inden ret længe gøre disse tilskud helt overflødige, og så kunne man passende have ventet til den tid med at ophæve dem.

Ja, det er givet at Danmarks retsforbund mener, at vi godt kunne ophæve alle tilskud og lade de befolkningsklasser, der her er tale om, betale de højere priser. Som kompensation nævner man så en skattelettelse på en hel række ting, tændstikker, mineralvand, elektriske sikringer, radiatorer, tobak og en hel del andre ting, men for familier med mange børn tror jeg alligevel ikke, det ville give tilstrækkelig kompensation. Man kan selvfølgelig til nød give børnene mineralvand i stedet for mælk, men det gør man almindeligvis ikke. Om en skattelettelse på tobak og tekstiler ville give kompensation for stigningen i rugbrødsprisen, ved jeg ikke. Selvom man tilsyneladende opnår en udligning, tror jeg ikke, at de mennesker, der stærkest vil komme til at mærke fordyrelsen af mælk og brød, vil få nogen egentlig kompensation gennem de ting, som det ærede medlem her har nævnt.

Jeg anbefaler endnu en gang, at man stemmer for det af os stillede ændringsforslag.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Når det ærede medlem fru Petra Petersen så stærkt hævder, at der her sker en ny udplynding af de fattige, må man protestere mod en sådan udlægning. Udgiften til rugbrød og mælk stiger, som jeg sagde i mit første indlæg, med 16 kr. pro persona årlig, men aldersrentemodtagerne får 40 kr. til erstatning, og børnerige familier får gennem børnetilskud betydeligt mere end dækning. Et prisfald på kød og pålægsvarer kommer yderligere til. Det tjener intet godt formål at stille tingene sådan på spidsen, som det ærede medlem gjorde. Nej, sandheden er, at både de mindrebemidlede og de svagest stillede i samfundet og de børnerige familier bliver bedre stillet efter afviklingen af disse tilskudsordninger med dertil hørende kompensationer, end de var før.

Tesdorpf: Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, at hvis faldet i kornprisen alene skulle kunne klare afviklingen af tilskudsordningen for brød, skal kornprisen nu falde ganske overordentlig meget. Jeg tror, det ville blive vanskeligere at få tilskuddet bort derved end ved at gå frem, som man nu gør.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen mente, at jeg havde en dårlig samvittighed over ikke at have afviklet alle tilskudsordninger fuldtud. Jeg tror, det ærede medlem misforstod mig. Det, jeg spurgte om, var, hvordan retsforbundet ville praktisere den remse af lettelser, der nævnes i deres mindretalsbetænkning, hvis man gik ind for en fuld afvikling, som retsforbundet ønsker. Hvordan ville man praktisere det, når det ikke blot var talemåder, men realiteter, det drejede sig om? Hvordan ville man fordele de milde gaver, der ville fremkomme derved, de gaver, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen så hånligt talte om før, lige så matematisk nøjagtigt som børnetilskuddene, som det ærede medlems parti havde så meget hovedbrud med, og det er dog et meget enklere spørgsmål. Hvis det ærede medlem sporede en dårlig samvittighed hos mig, må det have været over den anden side af medaillen, som kommer til forhandling i morgen. Den er nemlig efter min mening blevet for dyr for statskassen, dyrere, end regeringen og også mit parti oprindeligt ønskede, men som jeg også sagde i min tale før, set fra et helhedssynspunkt